

R O Z H O D N U T Í

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, LL.M., členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Michaela Květa a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Lukáše Trojana a JUDr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D., projednal v ústním jednání dne 18. 12. 2023 kárný návrh ze dne 30. 5. 2023, doručený kárnému soudu dne 7. 6. 2023, kárné navrhovatelky: **předsedkyně Okresního soudu v Mostě JUDr. Radka Heresová**, sídlem Moskevská 2, Most, proti kárně obviněnému: **Mgr. Pavel Plch, soudce Okresního soudu v Mostě**, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, na návrh kárné navrhovatelky

s e s c h v a l u j e d o h o d a o v i n ě a k á r n ě m o p a t ř e n í ,

která byla uzavřena v sídle Okresního soudu v Mostě dne 18. 10. 2023 mezi kárnou navrhovatelkou, předsedkyní Okresního soudu v Mostě JUDr. Radkou Heresovou, a kárně obviněným soudcem Okresního soudu v Mostě Mgr. Pavlem Plchem, a potvrzena stranami na ústním jednání dne 18. 12. 2023,

a

Mgr. Pavel Plch,

nar. X,

soudce Okresního soudu v Mostě,

s e u z n á v á v i n n ý m

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

ž e

ve věci vedené Okresním soudem v Mostě pod sp. zn. 42 Nt 27001/2022

- 1) vydal dne 6. 2. 2023 v rozporu s § 69 odst. 1 trestního řádu příkaz k zatčení R. H., nar. X, proti které nebylo zahájeno trestní stíhání, a na základě tohoto příkazu byla nezákonně omezena její osobní svoboda, a to v době od 19.00 hodin dne 20. 2. 2023, kdy byla zatčena na letišti v Praze, do 9.35 hodin dne 21. 2. 2023, kdy byla ze zatčení propuštěna, tedy na dobu 14 hodin a 35 minut,
- 2) dne 21. 2. 2023, kdy mu byla jmenovaná předvedena, ji nepřípustně a v rozporu s § 67 trestního řádu poučil o tom, že pokud se nedostaví k veřejnému zasedání a nebude telefonicky dostupná, bude to považováno za vyhýbání se trestnímu stíhání a bude na ni uvalena vazba, ačkoli proti ní nebylo vedeno trestní stíhání a její vzetí do vazby nepřicházelo v úvahu,

t e d y

zaviněně porušil povinnosti soudce a ohrozil důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona o soudech a soudcích

a z a n ě s e m u u k l á d á

kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 8 % n a d o b u 10 m ě s í c ů

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh kárného řízení

[1] Předsedkyně Okresního soudu v Mostě (dále též „navrhovatelka“) podala dne 7. 6. 2023 podle § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, (dále též „kárný zákon“) k Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení proti soudci tohoto soudu Mgr. Pavlu Plchovi (dále též „kárně obviněný“ nebo „soudce“). Návrh byl datován dnem 30. 5. 2023. Obvinila jej ve smyslu § 86 a § 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), z toho, že porušil povinnost dle § 80 odst. 1 zákona o soudech a soudcích jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí. Jako kárné opatření navrhovatelka navrhla důtku podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích.

[2] Strany následně kárnému soudu předložily dohodu o vině a kárném opatření ze dne 26. 7. 2023, v níž se dohodly na uložení kárného opatření důtky. Navrhovatelka k dohodě připojila návrh z téhož dne, aby kárný soud dohodu schválil.

[3] Kárný soud však dohodu usnesením ze dne 18. 9. 2023 č. j. 11 Kss 3/2023-59 podle § 314p odst. 3 písm. f) ve spojení s § 314r odst. 2 a 3 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 kárného zákona, odmítl jako nepřiměřenou z hlediska druhu a výše navrženého kárného opatření a stranám stanovil lhůtu tří týdnů k případnému předložení nové dohody.

[4] Při odmítnutí dohody kárný soud vyšel ze své dřívější judikatury, dle níž dohodu neschválí, pokud je dohodnuté kárné opatření zjevně (výrazně) nepřiměřené kárnému provinění, s jehož spácháním kárně obviněný v dohodě souhlasil (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 1. 6. 2020 č. j. 11 Kss 2/2020-88, ve věci *Novák*). Taková situace nastala v případě dohody ze dne 26. 7. 2023, neboť sjednaná důtka byla s ohledem na závažnost jednání soudce zjevně nepřiměřeně mírným kárným opatřením. Kárně obviněný totiž příkazem k zatčení porušil právo zatčené osoby na osobní svobodu garantované čl. 8 odst. 1, 2 a 4 Listiny základních práv a svobod, což vyslovil Ústavní soud v nálezu ze dne 11. 7. 2023 sp. zn. I. ÚS 759/23, kterým příkaz k zatčení zrušil. Kárná provinění spojená se zásahem do osobní svobody přitom kárný soud dlouhodobě hodnotí jako velmi závažná, neboť právo na osobní svobodu je jedno z nejdůležitějších základních práv (kromě již citovaného rozhodnutí ve věci *Novák* viz např. rozhodnutí kárného soudu ze dne 10. 6. 2019 č. j. 11 Kss 1/2019-87, věc *Fialová*, ze dne 27. 4. 2010 č. j. 12 Ksz 5/2009-74, věc *Soukup*, ze dne 15. 9. 2014 č. j. 12 Ksz 6/2014-40, věc *Zmatlíková*, ze dne 14. 4. 2010 č. j. 13 Kss 9/2009-88, věc *Němcová*, ze dne 5. 12. 2011 č. j. 11 Kss 7/2011-51, věc *Rossi*, či ze dne 18. 3. 2015 č. j. 13 Kss 7/2014-33, věc *Pěchotová*).

[5] Rozhodovací praxe kárného soudu je navíc vystavěna převážně na případech, kdy soudce či státní zástupce některou svou povinnost opomenul (např. rozhodnout o trvání vazby), čímž došlo k delšímu omezení osobní svobody, než mělo (typicky tzv. přesezení vazby). Oproti tomu v současné věci plyne, že v rozporu se zákonem (§ 69 odst. 1 trestního řádu) byl už samotný příkaz k zatčení, přičemž kárně obviněný následně zatčené osobě též pohrozil vzetím do vazby, ač ani pro takový postup trestní řád neposkytoval oporu. Vytýkané jednání tudíž značí, že soudce jednal excesivně v rozporu se zákonem, potažmo v rozporu s ústavně garantovaným právem na osobní svobodu, s následkem nezanedbatelného porušení práva na osobní svobodu, což závažnost jeho pochybení oproti případům, v nichž došlo pouze k nedbalému opomenutí, značně zvyšuje. Kárný soud v usnesení o odmítnutí dohody uzavřel, že co do druhu kárného opatření je namíste uvažovat o typově přísnějších kárných opatřeních, nejméně o nikoli symbolickém snížení platu.

[6] Kárná navrhovatelka kárnému soudu následně dne 19. 10. 2023 navrhla schválení nové dohody o vině a kárném opatření, kterou stany uzavřely dne 18. 10. 2023 a dohodly se v ní na kárném opatření snížení platu o 8 % na deset měsíců. Kárně obviněný v dohodě prohlásil, že se skutku vymezeného ve výroku tohoto rozhodnutí dopustil, a uznal, že porušil povinnosti soudce z nedbalosti. Navrhovatelka k tomu v dohodě uvedla, že jí zjištěné skutečnosti dostatečně odůvodňují závěr, že se kárně obviněný skutku dopustil.

[7] Jednání konaného dne 18. 12. 2023 formou videokonference se zúčastnila pověřená zástupkyně navrhovatelky, místopředsdkyně Okresního soudu v Mostě JUDr. Šárka Tampová, a soudce. Kárně obviněný po poučení uvedl, že rozumí sjednané dohodě o vině a kárném opatření, je mu zřejmé, co tvoří podstatu skutku, jaká je jeho právní kvalifikace a jaká kárná opatření zákon stanoví za kárné provinění, že učinil své prohlášení v dohodě

o tom, že spáchal skutek, pro který je kárně stíhán, dobrovolně a bez nátlaku a že mu jsou známy všechny důsledky dohody, zejména to, že soud v případě jejího schválení nebude dokazovat a rozhodne o vině a kárném opatření podle dohody. Kárný senát poté vyhlásil usnesení, že nemá k předložené dohodě o vině a kárném opatření výhrady, a proto se dle § 314q odst. 5 trestního řádu, ve spojení s § 25 kárného zákona, dokazovat nebude.

II. Hodnocení kárného soudu

[8] Kárný soud konstatuje, že považuje možnost uzavřít dohodu o vině a kárném opatření za vhodné vyústění kárného řízení, protože jde o projev žádoucí sebereflexe na straně kárně obviněného soudce (viz rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2019 č. j. 11 Kss 8/2018-199, ve věci *Miklová*). Především v případech, kdy je kárným návrhatelem předseda soudu, u něhož kárně obviněný soudce působí, sjednání a uzavření dohody o vině a kárném opatření posouvá vztah kárného návrhatele a kárně obviněného do roviny spolupráce namísto konfliktu proti sobě stojících stran řízení. To jistě přispěje k lepší atmosféře na pracovišti a umožní to vedení soudu lépe pracovat s kárně obviněným soudcem na odstranění nedostatků, jež jsou předmětem kárného návrhu (obdobně rozhodnutí kárného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 6. 2019 č. j. 11 Kss 2/2019-51, ve věci *Parolek*).

[9] Kárný soud dále konstatuje, že schválení dohody o vině a kárném opatření nebrání, že při jejím sjednávání neměl kárně obviněný obhájce. Kárně obviněný byl již na počátku řízení poučen o svém právu zvolit si obhájce a tohoto práva nevyužil (viz též výše citované rozhodnutí kárného soudu ve věci *Parolek*).

[10] Vymezení skutku v návrhu a v dohodě o vině a kárném opatření nebylo mezi stranami řízení sporné a odpovídá obsahu spisu. Kárně obviněnému je vytýkáno, že **za první** v rozporu s trestním řádem vydal příkaz k zatčení, což vedlo k nezákonnému omezení osobní svobody zatčené osoby na 14 hodin a 35 minut, a **za druhé** tuto osobu v rozporu s trestním řádem poučil, že pokud se nedostaví k veřejnému zasedání a nebude telefonicky dostupná, bude to považováno za vyhýbání se trestnímu stíhání a bude na ni uvalena vazba. Jak už kárný soud rozvedl výše, kárná provinění související se zásahem do osobní svobody považuje za velmi závažná. Rozhodovací praxe kárného soudu přitom vychází převážně z případů, v nichž soudce či státní zástupce některou svou povinnost opomenul (např. rozhodnout o trvání vazby), čímž došlo k delšímu omezení osobní svobody, než mělo (typicky tzv. *přesezení* vazby). Oproti tomu v nyní projednávané věci soudce jednal aktivně v rozporu se zákonem, a to v případě obou pochybení, kterých se ve věci sp. zn. 42 Nt 27001/2022 dopustil. Kárný soud tedy nemá pochybnosti o tom, že jednání kárně obviněného bylo natolik závažné, že dosáhlo intenzity kárného provinění. Tento závěr ostatně podporuje i již citovaný zrušující nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 759/23.

[11] Sjednané kárné opatření snížení platu o 8 % na dobu deseti měsíců se jeví vzhledem k závažnosti kárného provinění a rozsahu nezákonného omezení osobní svobody stále jako mírné [je na úrovni přibližně 22 % zákonného rozpětí dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech a soudcích], nicméně kárný soud nedospěl k závěru o takové disproporci, že by bylo *zjevně* nepřiměřeným, jako v případě první předložené dohody (viz také rozhodnutí kárného soudu ve věci *Novák*, bod 25). Kárný soud tedy konstatuje, že strany vyhověly jeho výhradám a dohodly se na kárném opatření snížení platu, které nelze označit za symbolické. Při tomto posuzování zohlednil kárný soud fakt, že soudce dosud nebyl kárně postižen,

a především sebereflexi soudce, jež plyne z vyjádření soudcovské rady Okresního soudu v Mostě a jeho ochoty jednat o dohodě o vině a kárném opatření. Výraznou polehčující okolností je nakonec i samotné uzavření dohody (viz např. rozhodnutí kárného soudu ve věci *Novák* nebo ze dne 18. 1. 2021 č. j. 11 Kss 7/2020-42, ve věci *Šemík*). Je zřejmé, že pokud by zde nebylo této výrazné polehčující okolnosti, vedlo by to i k přísnějšímu kárnému opatření.

[12] Kárný soud shrnuje, že dohoda o vině a kárném opatření uzavřená mezi navrhovatelkou a soudcem vyhovuje zákonným požadavkům. Kárný soud proto dohodu schválil a v souladu s ní rozhodl o vině a kárném opatření.

P o u č e n í: Odvolání proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2023

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda kárného senátu